

Sygn. akt VI Gz 33/17

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Małgorzata Bartczak – Sobierajska

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2017 r. w Toruniu

w postępowaniu uproszczonym

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego (...)

B. K., L. C. sp. j. w M.

przeciwko P. G.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 11 stycznia 2017 r., sygn. akt V GNc 4563/14

postanawia

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Powód domagał się zasądzenia od pozwanego kosztów postępowania zabezpieczającego prowadzonego na podstawie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym, uiszczonych przez powoda Komornikowi Sądowemu w kwocie 274,38 zł. W uzasadnieniu wskazał, że postępowanie zabezpieczające zostało zakończone, w związku z czym komornik postanowieniem z dnia 15 listopada 2016 r. ustalił koszty w sprawie KM 9801/15 na kwotę 347,38 zł. Komornik stwierdził jednocześnie, iż koszty te zostały zapłacone przez powoda do kwoty 274,38 zł. Postanowienie to uprawomocniło się dnia 25 listopada 2016 r.

Postanowieniem z dnia 11 stycznia 2017 r. Sąd Rejonowy oddalił wniosek powoda wskazując, iż ustalenie wysokości kosztów postępowania zabezpieczającego jest kompetencją komornika, zgodnie z art. 770 zd. 2 k.p.c. w zw. z art. 743 § 1 zd. 1 k.p.c. Natomiast rzeczą Sądu jest tylko rozstrzygnięcie kogo te koszty obciążają. Z uwagi na to, że komornik ustalił zupełnie inną kwotę kosztów postępowania zabezpieczającego, niż ta, której domagał się powód, wniosek był pozbawiony uzasadnionych podstaw i podlegał oddaleniu.

Powód złożył zażalenie zaskarżając postanowienie w całości. Skarżący zarzucił naruszenie art. 770 k.p.c. poprzez wskazanie, iż komornik ustalił w postanowieniu zupełnie inną kwotę, niż ta, której zwrotu żąda powód, gdy w orzeczeniu wydanym przez komornika była wyraźnie wskazana kwota należna powodowi; obrazę art. 321 k.p.c. wyrażającego jedną z podstawowych zasad postępowania, tj. zakaz orzekania ponad żądanie stron, natomiast nic nie stoi na przeszkodzie aby Sąd orzekł kwotę mniejszą od żądanej przez powoda; błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść, polegający na uznaniu, iż wniosek powoda jest

pozbawiony podstaw prawnych, podczas gdy z postanowienia komornika wyraźnie wynika, że powód pokrył koszty do kwoty 274,38 zł.

W oparciu o powyższe zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania zabezpieczającego w wysokości 274,38 zł oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie podlegało uwzględnieniu, mimo podniesienia przez skarżącego trafnych zarzutów przeciwko orzeczeniu Sądu pierwszej instancji.

Warunkiem skuteczności wniosku o przyznanie kosztów postępowania zabezpieczającego prowadzonego przez komornika jest ich ustalenie przez organ egzekucyjny oraz wykazanie, że postanowienie komornika sądowego o ustaleniu tych kosztów jest prawomocne. Wydane w tym przedmiocie postanowienie stanowi podstawę rozstrzygnięcia Sądu o obowiązku ich poniesienia w postępowaniu zabezpieczającym w stosunku pomiędzy wierzycielem a dłużnikiem. W tym zakresie obowiązują zasady określone w art. 98 k.p.c., w myśl których strona przegrywająca spór ma obowiązek na żądanie przeciwnika złożone w odpowiednim czasie zwrócić mu poniesione przez niego koszty. W niniejszej sprawie postępowanie zabezpieczające zostało przeprowadzone na podstawie nakazu zapłaty, który stał się orzeczeniem kończącym sprawę. Kwestia zwrotu kosztów postępowania zabezpieczającego w takiej sytuacji nie została unormowana, w związku z czym, zgodnie z judykaturą, w drodze analogii stosować należy art. 745 § 2 k.p.c. (wyrok SN z dnia 9 maja 2002, II CKN 639/00, Lex 55247, uchwała SN z dnia 22 września 1995 r., III CZP 117/95, OSNC 1995, nr 12, poz.179). Termin do złożenia wniosku jest dwutygodniowy i rozpoczyna bieg od uprawomocnienia się postanowienia komornika o ustaleniu kosztów postępowania zabezpieczającego.

Tego rodzaju orzeczenie jest dla Sądu orzekającego na podstawie art. 745 k.p.c. wiążące. Prawomocne postanowienie organu egzekucyjnego nie tylko wskazuje na rzeczywiste koszty wierzyciela, ale także umożliwia kontrolę sądu terminowego złożenia wniosku.

Postanowieniem z dnia 15 listopada 2016 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Toruniu M. G. ustalił koszty postępowania zabezpieczającego w kwocie 347,38 zł. Postanowienie uprawomocniło się, co komornik stwierdził, w dniu 25 listopada 2016 r. (k. 248). Zatem wniosek powinien być złożony do dnia 9 grudnia 2016 r. Wierzyciel nadał wniosek na pocztę w dniu 19 grudnia 2016 r. (k. 249), a zatem po upływie terminu.

I właśnie z tego powodu wniosek o zasądzenie kosztów postępowania zabezpieczającego należało oddalić. Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia podał błędne motywy rozstrzygnięcia.

Jednakże ze względu na to, iż mimo nieprawidłowego uzasadnienia, orzeczenie odpowiada prawu zażalenie podlegało oddaleniu (art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.)

Zażalenie nie służy

Z.

1. zakreślić numer sprawy,
2. odpis doręczyć pełn. powoda i pozwanemu,
3. po dołączeniu zpo akta zwrócić SR

T. 31.03.2017 r. r.